ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1334/2007 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 14ης Νοεμβρίου 2007

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1749/96 επί των αρχικών μέτρων για την υλοποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2494/95 του Συμβουλίου για τους εναρμονισμένους δείκτες τιμών καταναλωτή

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2494/95 του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 1995, για τη θέσπιση εναρμονισμένων δεικτών τιμών καταναλωτή [1], και ιδίως το τρίτο εδάφιο του άρθρου 4 και το άρθρο 5 παράγραφος 3,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας [2], όπως απαιτείται από το άρθρο 5 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2494/95,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Οι εναρμονισμένοι δείκτες τιμών καταναλωτή («ΕνΔΤΚ») είναι εναρμονισμένοι δείκτες πληθωρισμού που απαιτούνται από την Επιτροπή και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για την εκτέλεση των καθηκόντων τους σύμφωνα με το άρθρο 121 της συνθήκης ΕΚ. Οι ΕνΔΤΚ είναι σχεδιασμένοι έτσι ώστε να διευκολύνουν διεθνείς συγκρίσεις του πληθωρισμού των τιμών καταναλωτή. Αποτελούν σημαντικούς δείκτες για τη διαχείριση της νομισματικής πολιτικής.

(2) Ο ΕνΔΤΚ αποτελεί ένα πληρέστατο εννοιολογικό πλαίσιο. Από την εφαρμογή των αρχικών μέτρων υλοποίησης έχει συντελεστεί ιδιαίτερα σημαντική πρόοδος όσον αφορά την εναρμόνιση των μεθοδολογιών, αλλά εξακολουθεί να διαπιστώνεται αδυναμία σύγκρισης ως προς τη διαδικασία δειγματοληψίας, αντικατάστασης, διόρθωσης της ποιότητας και συγκέντρωσης.

(3) Το ισχύον πλαίσιο του ΕνΔΤΚ ορίζει τον ΕνΔΤΚ ως δείκτη τύπου Laspeyres ο οποίος αποτυπώνει τη μεταβολή της αγοραστικής δύναμης του χρήματος καταβάλλεται για την απόκτηση αγαθών και υπηρεσιών με σκοπό την άμεση ικανοποίηση καταναλωτικών αναγκών. Ο ορισμός αυτός αντικατοπτρίζει την τρέχουσα αντίληψη όσον αφορά τον πληθωρισμό των τιμών καταναλωτή στην Ευρωπαϊκή Ένωση και, ειδικότερα, στη ζώνη του ευρώ.

(4) Ο ΕνΔΤΚ αφορά τις τιμές όλων των προϊόντων που αγοράζονται από τους καταναλωτές όταν επιδιώκουν να διατηρήσουν τις καταναλωτικές τους συνήθειες, δηλ. των προϊόντων που καθορίζονται από στοιχειώδεις κατηγορίες δαπανών (σταθμίσεις). Αυτές οι κατηγορίες αποτελούνται από σαφώς οριζόμενα τμήματα κατανάλωσης που διαχωρίζονται με βάση το σκοπό της κατανάλωσης. Το σύνολο όλων των προσφορών προϊόντων που παρέχονται στο στατιστικό πεδίο μπορεί να διαχωριστεί εξαντλητικά σε τμήματα κατανάλωσης. Τα τμήματα κατανάλωσης παραμένουν σχετικά σταθερά με την πάροδο του χρόνου, αν και οι προσφορές προϊόντων που περιλαμβάνουν ένα τμήμα κατανάλωσης μεταβάλλονται ανάλογα με την εξέλιξη των αγορών.

(5) Ως εκ τούτου, η έννοια των τμημάτων κατανάλωσης με βάση τον εξυπηρετούμενο σκοπό είναι κομβική για τη δειγματοληψία και για τη σημασία της μεταβολής της ποιότητας και της διόρθωσης της ποιότητας. Ωστόσο, δεν είναι σαφές το επίπεδο συγκέντρωσης στο οποίο καθορίζεται και εφαρμόζεται η έννοια αυτή.

(6) Το εύρος των προσφορών προϊόντων θα μεταβάλλεται με την πάροδο του χρόνου, καθώς τα προϊόντα τροποποιούνται ή αντικαθίστανται από τους λιανοπωλητές και τους κατασκευαστές. Ο ΕνΔΤΚ απαιτεί την αποτύπωση όλων των διαθέσιμων προσφορών προϊόντων στο πλαίσιο των τμημάτων κατανάλωσης με βάση τον εξυπηρετούμενο σκοπό που επιλέγονται κατά την περίοδο αναφοράς, έτσι ώστε να υπολογίζεται ο αντίκτυπός τους στον πληθωρισμό. Αυτό ισχύει ιδίως για τα νέα μοντέλα ή τις νέες ποικιλίες παλαιότερων προϊόντων.

(7) Κατά συνέπεια, η μεταβολή της ποιότητας αφορά το βαθμό στον οποίο τα διαθέσιμα προϊόντα είναι ικανά να εξυπηρετήσουν το σκοπό του τμήματος κατανάλωσης στο οποίο ανήκουν. Η μεταβολή της ποιότητας θα πρέπει να αξιολογείται με γνώμονα τις προδιαγραφές των συγκεκριμένων προϊόντων στο πλαίσιο ενός τμήματος κατανάλωσης.

(8) Για τη διευθέτηση αυτών των ζητημάτων κρίνονται αναγκαίες ορισμένες διευκρινίσεις και τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1749/96 της Επιτροπής, της 9ης Σεπτεμβρίου 1996, επί των αρχικών μέτρων για την υλοποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2494/95 του Συμβουλίου για τους εναρμονισμένους δείκτες τιμών καταναλωτή [3], έτσι ώστε να εξασφαλίζεται η συγκρισιμότητα των ΕνΔΤΚ και να διατηρείται η αξιοπιστία και η καταλληλότητά τους σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2494/95.

[1] ΕΕ L 257 της 27.10.1995, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1882/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 284 της 31.10.2003, σ. 1).

[2] Γνώμη που εκδόθηκε στις 5 Οκτωβρίου 2007 (ΕΕ C 248 της 23.10.2007, σ. 1).

[3] ΕΕ L 229 της 10.9.1996, σ. 3. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1708/2005 (ΕΕ L 274 της 20.10.2005, σ. 9).

(9) Ως εκ τούτου, πρέπει να διευκρινιστούν περαιτέρω ο ορισμός και οι σκοποί του ΕνΔΤΚ, να αποσαφηνιστεί ο τρόπος με τον οποίο καθορίζουν τις εφαρμοζόμενες πρακτικές δειγματοληψίας, αντικατάστασης και διόρθωσης της ποιότητας, να καθιερωθεί η απαιτούμενη αντιπροσωπευτικότητα του ΕνΔΤΚ και της μορφής του και να θεσπιστούν περαιτέρω ελάχιστα πρότυπα όσον αφορά τις διαδικασίες δειγματοληψίας, αντικατάστασης, διόρθωσης της ποιότητας και συγκέντρωσης.

(10) Ειδικότερα, είναι αναγκαίο να τεθεί ένας σαφής στατιστικός στόχος για τους σκοπούς της δειγματοληψίας, της αντικατάστασης και της διόρθωσης της ποιότητας και να εξασφαλιστεί ότι τα μέτρα ΕνΔΤΚ παρέχουν αποτέλεσμα που πλησιάζει το στόχο, με ένα εύλογα μικρό ποσοστό αβεβαιότητας ή σφάλματος λόγω μεροληψίας και διακύμανσης. Πρέπει να βρεθεί η χρυσή τομή μεταξύ της αμεροληψίας και της ακρίβειας.

(11) Για να καθοριστεί περαιτέρω το πεδίο-στόχος του ΕνΔΤΚ και να διευθετηθεί το ζήτημα της «σταθερότητας» του καλαθιού του ΕνΔΤΚ, η έννοια των «τμημάτων κατανάλωσης με βάση τον εξυπηρετούμενο σκοπό» παρέχει μια εύχρηστη λύση, αφού μπορεί να δημιουργήσει την απαραίτητη σταθερότητα στο δείκτη τύπου Laspeyres και να καταστήσει χρήσιμη την εν λόγω έννοια σε έναν κόσμο εξελισσόμενων αγορών.

(12) Πρέπει να εξασφαλίζεται ότι, κατά την περίοδο αναφοράς, θα επιλέγονται τμήματα κατανάλωσης ώστε να αποτυπώνεται όλη η κατανομή του πεδίου των συναλλαγών και ότι οι αντικαταστάσεις θα διατηρούν τον αντιπροσωπευτικό χαρακτήρα των τρεχουσών προσφορών προϊόντων στο πλαίσιο των τμημάτων κατανάλωσης που αποτυπώνονται ήδη στον ΕνΔΤΚ. Η αποτύπωση της τελικής νομισματικής καταναλωτικής δαπάνης του νοικοκυριού με βάση το σκοπό της κατανάλωσης πρέπει να αντανακλά τη δυναμική φύση των εξελισσόμενων αγορών.

(13) Πρέπει να εξασφαλίζεται ότι οι κρίσεις των κρατών μελών ως προς το κατά πόσον συντελείται μεταβολή της ποιότητας βασίζονται σε στοιχεία που πιστοποιούν διαφορές σε χαρακτηριστικά που καθορίζουν τις τιμές και τα οποία είναι σχετικά με τους εκάστοτε σκοπούς της κατανάλωσης. Για το σκοπό αυτό, πρέπει να δημιουργηθούν από την Επιτροπή (Eurostat) ειδικά πρότυπα διόρθωσης της ποιότητας κατά περίπτωση.

(14) Επιπροσθέτως, πρέπει να διευρυνθεί ο ορισμός των στοιχειωδών συνολικών μεγεθών και να εναρμονιστούν περαιτέρω οι πρακτικές συγκέντρωσης και αντικατάστασης στο πλαίσιο των στοιχειωδών συνολικών μεγεθών.

(15) Έχει ληφθεί υπόψη η αρχή της σχέσης κόστους-αποτελεσματικότητας, σύμφωνα με το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2494/95.

(16) Ως εκ τούτου, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1749/96 πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως.

(17) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής στατιστικού προγράμματος, η οποία συστάθηκε με την απόφαση 89/382/ΕΟΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου [1],

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1749/96 τροποποιείται ως εξής:

1. Το άρθρο 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1. Η "τελική νομισματική καταναλωτική δαπάνη του νοικοκυριού" ορίζεται, στο παράρτημα Ιβ, ως το τμήμα της τελικής καταναλωτικής δαπάνης που πραγματοποιούν τα νοικοκυριά, ανεξαρτήτως εθνικότητας ή καθεστώτος μόνιμης διαμονής, στις χρηματικές συναλλαγές, στην οικονομική επικράτεια του κράτους μέλους, για την απόκτηση αγαθών και υπηρεσιών που χρησιμοποιούνται με σκοπό την άμεση ικανοποίηση ατομικών αναγκών ή επιθυμιών και σε μία ή και στις δύο χρονικές περιόδους που αποτελούν προϊόν σύγκρισης.

2. Η "προσφορά προϊόντος" ορίζεται ως ένα συγκεκριμένο αγαθό ή μία συγκεκριμένη υπηρεσία που παρέχεται για αγορά σε ορισμένη τιμή, σε συγκεκριμένο σημείο πώλησης ή από συγκεκριμένο πάροχο, με βάση συγκεκριμένους όρους παροχής· ως εκ τούτου, αφορά μία και μόνη οντότητα σε συγκεκριμένη χρονική στιγμή.

3. Η "κάλυψη" του ΕνΔΤΚ, που αποτελεί το στατιστικό πεδίο-στόχο που πρέπει να αποτυπώνεται από τον ΕνΔΤΚ, ορίζεται ως το σύνολο όλων των συναλλαγών που εμπίπτουν στο πεδίο της τελικής νομισματικής καταναλωτικής δαπάνης του νοικοκυριού.

4. Το "τμήμα κατανάλωσης με βάση τον εξυπηρετούμενο σκοπό" ή "τμήμα κατανάλωσης" ορίζεται ως το σύνολο των συναλλαγών σχετικά με τις προσφορές προϊόντων, οι οποίες, με βάση κοινές ιδιότητες, θεωρούνται ότι εξυπηρετούν κοινό στόχο, με την έννοια ότι:

— διατίθενται στην αγορά για να χρησιμοποιηθούν πρωταρχικά σε παρόμοιες περιπτώσεις,

— μπορούν να περιγραφούν κυρίως μέσω κοινών προδιαγραφών, και

— δύνανται να θεωρηθούν ισοδύναμες από τους καταναλωτές.

[1] ΕΕ L 181 της 28.6.1989, σ. 47.

5. Τα "νέα σημαντικά αγαθά και υπηρεσίες" ορίζονται ως τα αγαθά και οι υπηρεσίες των οποίων οι μεταβολές των τιμών δεν περιλαμβάνονται ρητώς στον ΕνΔΤΚ ενός κράτους μέλους και για τα οποία οι κατ' εκτίμηση δαπάνες των καταναλωτών ανέρχονται τουλάχιστον στο ένα τοις χιλίοις των δαπανών που καλύπτονται από αυτόν τον ΕνΔΤΚ.

6. Η "δειγματοληψία" ορίζεται ως οποιαδήποτε διαδικασία για την κατάρτιση του ΕνΔΤΚ, στο πλαίσιο της οποίας ένα υποσύνολο του πεδίου των προσφορών προϊόντων επιλέγεται για να εκτιμηθεί η μεταβολή της τιμής για τα τμήματα κατανάλωσης που καλύπτονται από τον ΕνΔΤΚ.

7. Το "δείγμα-στόχος" ορίζεται ως το σύνολο των προσφορών προϊόντων στο πλαίσιο των τμημάτων κατανάλωσης για τα οποία το κράτος μέλος σκοπεύει να συγκεντρώσει τιμές προκειμένου να επιτύχει αξιόπιστη και συγκρίσιμη αποτύπωση στο πεδίο-στόχο του ΕνΔΤΚ.

8. Οι "σταθμίσεις", που χρησιμοποιούνται στις συγκεντρώσεις ΕνΔΤΚ, ορίζονται ως οι κατάλληλες εκτιμήσεις των σχετικών δαπανών σε οποιαδήποτε υποδιαίρεση του πεδίου-στόχου, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2454/97 της Επιτροπής (*).

9. Η "παρατηρηθείσα τιμή" είναι μια τιμή που έχει πραγματικά επιβεβαιωθεί από τα κράτη μέλη.

10. Η "προσφορά προϊόντος αντικατάστασης" ορίζεται ως η προσφορά προϊόντος με παρατηρηθείσα τιμή που αντικαθιστά μια προσφορά προϊόντος στο δείγμα-στόχο.

11. Η "τιμή αντικατάστασης" ορίζεται ως η παρατηρηθείσα τιμή για μια προσφορά προϊόντος αντικατάστασης.

12. Η "κατ' εκτίμηση τιμή" είναι μια τιμή που υποκαθιστά μια παρατηρηθείσα τιμή και βασίζεται σε μια κατάλληλη διαδικασία εκτίμησης. Οι παλαιότερες παρατηρηθείσες τιμές δεν θεωρούνται κατ' εκτίμηση τιμές, εκτός εάν μπορεί να αποδειχθεί ότι είναι κατάλληλες εκτιμήσεις.

13. Η "στοιχειώδης ομάδα προϊόντων" ορίζεται ως ένα σύνολο προσφορών προϊόντων που επιλέγονται δειγματοληπτικά ώστε να αντιπροσωπεύσουν ένα ή περισσότερα τμήματα κατανάλωσης στον ΕνΔΤΚ.

14. Το "στοιχειώδες συνολικό μέγεθος" ορίζεται ως στοιχειώδης ομάδα προϊόντων στρωματοποιημένη, π.χ., ανά περιφέρεια, πόλη ή τύπο σημείου πώλησης και, ως εκ τούτου, αφορά το επίπεδο στο οποίο οι παρατηρηθείσες τιμές εντάσσονται στον ΕνΔΤΚ. Εάν οι στοιχειώδεις ομάδες προϊόντων δεν είναι στρωματοποιημένες, οι όροι "στοιχειώδης ομάδα προϊόντων" και "στοιχειώδες συνολικό μέγεθος" έχουν την ίδια σημασία.

15. Ο "δείκτης στοιχειώδους συνολικού μεγέθους" είναι ένας δείκτης τιμών για ένα στοιχειώδες συνολικό μέγεθος.

16. Η "μεταβολή της ποιότητας" συνεπάγεται ότι η αντικατάσταση οδήγησε σε σημαντική διαφορά ως προς το βαθμό στον οποίο η προσφορά προϊόντος αντικατάστασης εξυπηρετεί το σκοπό της κατανάλωσης του τμήματος κατανάλωσης στο οποίο ανήκει, εφόσον το κράτος μέλος το κρίνει σκόπιμο.

17. Η "διόρθωση της ποιότητας" είναι η διαδικασία όπου λαμβάνεται υπόψη μια παρατηρηθείσα μεταβολή της ποιότητας, με αύξηση ή μείωση των τρεχουσών παρατηρηθεισών τιμών ή των τιμών αναφοράς κατά ένα συντελεστή ή ένα ποσό ισοδύναμο της αξίας της εν λόγω μεταβολής της ποιότητας.

(*) ΕΕ L 340 της 11.12.1997, σ. 24.».

2. Προστίθεται το ακόλουθο άρθρο 2α:

«Άρθρο 2α

Αρχές

1. Ο ΕνΔΤΚ που έχει καταρτιστεί είναι μια δειγματική στατιστική συνάρτηση η οποία αποτυπώνει τη μέση μεταβολή των τιμών στο πεδίο-στόχο μεταξύ του ημερολογιακού μήνα του τρέχοντος δείκτη και της περιόδου με την οποία συγκρίνεται.

2. Το σύνολο όλων των συναλλαγών που πραγματοποιούνται στο στατιστικό πεδίο μπορεί να διαχωριστεί εξαντλητικά σε υποσύνολα που αντιστοιχούν στις προσφορές προϊόντων στις οποίες ανήκουν αυτές οι συναλλαγές. Ταξινομούνται σύμφωνα με τις τετραψήφιες κατηγορίες και υποκατηγορίες που προβλέπονται στο παράρτημα Ια, οι οποίες απορρέουν από τη διεθνή ταξινόμηση COICOP και είναι γνωστές ως COICOP/HICP (ταξινόμηση της ατομικής κατανάλωσης με βάση το σκοπό, προσαρμοσμένη στις ανάγκες των ΕνΔΤΚ).

3. Ο ΕνΔΤΚ υπολογίζεται βάσει ενός τύπου που συνάδει με τον τύπο Laspeyres.

4. Τα τμήματα κατανάλωσης αποτελούν τα σταθερά στοιχεία στο καλάθι του δείκτη στο οποίο αναφέρεται ο ΕνΔΤΚ.

5. Οι τιμές που χρησιμοποιούνται στον ΕνΔΤΚ είναι οι τιμές αγοράς, οι οποίες είναι οι τιμές που καταβάλλονται από τα νοικοκυριά για την αγορά ατομικών αγαθών και υπηρεσιών σε χρηματικές συναλλαγές.

6. Στις περιπτώσεις όπου αγαθά και υπηρεσίες διατέθηκαν στους καταναλωτές δωρεάν και, στη συνέχεια, επιβλήθηκε πραγματική τιμή, η μεταβολή από τη μηδενική τιμή στην πραγματική τιμή, και αντιστρόφως, λαμβάνεται υπόψη στον ΕνΔΤΚ.

7. Ο ΕνΔΤΚ παρέχει ένα μέτρο για την καθαρή μεταβολή στις τιμές, που δεν επηρεάζεται από τη μεταβολή της ποιότητας. Ως εκ τούτου:

α) αντανακλά τη μεταβολή της τιμής με βάση τη μεταβληθείσα δαπάνη που πραγματοποιείται για τη διατήρηση των καταναλωτικών συνηθειών των νοικοκυριών και τη σύνθεση του καταναλωτικού πληθυσμού κατά τη βασική περίοδο ή την περίοδο αναφοράς, και

β) διαμορφώνεται μέσω κατάλληλων προσαρμογών έτσι ώστε να λαμβάνεται υπόψη η παρατηρηθείσα μεταβολή της ποιότητας. Οι διορθώσεις της ποιότητας εξυπηρετούν την αξιοπιστία, και ιδίως την αντιπροσωπευτικότητα του ΕνΔΤΚ ως μέτρου καθαρής μεταβολής της τιμής.

8. Όσον αφορά τη μεταβολή της ποιότητας, η κρίση βασίζεται σε στοιχεία που αποδεικνύουν επαρκώς μια διαφορά μεταξύ των προδιαγραφών μιας προσφοράς προϊόντος αντικατάστασης και της προσφοράς προϊόντος που αντικαθίσταται στο δείγμα· δηλαδή, μια διαφορά στα σημαντικά χαρακτηριστικά της προσφοράς προϊόντος που καθορίζουν την τιμή, όπως το σήμα, το υλικό ή η κατασκευή, τα οποία είναι σημαντικά για το συγκεκριμένο σκοπό κατανάλωσης.

Δεν προκύπτει μεταβολή ποιότητας όταν το δείγμα του ΕνΔΤΚ επανεξετάζεται σε ετήσια ή λιγότερο συχνή βάση. Η συμπερίληψη της επανεξέτασης γίνεται με τη δημιουργία των κατάλληλων διασυνδέσεων. Οι επανεξετάσεις του δείγματος του ΕνΔΤΚ δεν ακυρώνουν την ανάγκη άμεσης εισαγωγής προσφορών προϊόντων αντικατάστασης μεταξύ δύο επανεξετάσεων.

9. Η εκπροσώπηση μιας στοιχειώδους ομάδας προϊόντων ή ενός στοιχειώδους συνολικού μεγέθους καθορίζεται από τη στάθμιση της σχετικής δαπάνης. Μπορούν να χρησιμοποιούνται άλλες σταθμίσεις στο πλαίσιο στοιχειωδών συνολικών μεγεθών, με τον όρο ότι εξασφαλίζεται η αντιπροσωπευτικότητα του δείκτη.

10. Η "αξιοπιστία" εκτιμάται με βάση την "ακρίβεια", που αναφέρεται στην κλίμακα των σφαλμάτων δειγματοληψίας, και την "αντιπροσωπευτικότητα", που αναφέρεται στην έλλειψη μεροληψίας.».

3. Στο δεύτερο εδάφιο του άρθρου 4, η φράση «του άρθρου 2 στοιχείο β)» αντικαθίσταται από τη φράση «του άρθρου 2 παράγραφος 5».

4. Το άρθρο 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 5

Ελάχιστα πρότυπα αντικαταστάσεων και διόρθωσης της ποιότητας

1. Οι μέθοδοι διόρθωσης της ποιότητας αξιολογούνται ως εξής:

α) Μέθοδοι Α: οι μέθοδοι που θεωρούνται ότι παρέχουν τα πλέον αξιόπιστα αποτελέσματα όσον αφορά την ακρίβεια και τη μεροληψία·

β) Μέθοδοι Β: οι μέθοδοι που μπορεί να παρέχουν λιγότερο ακριβή ή λιγότερο αντιπροσωπευτικά αποτελέσματα από τις μεθόδους Α, αλλά θεωρούνται, ωστόσο, και αυτές αποδεκτές. Οι μέθοδοι Β χρησιμοποιούνται στην περίπτωση που δεν εφαρμόζονται οι μέθοδοι Α· και

γ) Μέθοδοι Γ: όλες οι άλλες μέθοδοι, οι οποίες, ως εκ τούτου, δεν χρησιμοποιούνται.

2. Τα πρότυπα για την αξιολόγηση των μεθόδων διόρθωσης της ποιότητας πρέπει να καταρτίζονται και να εκδίδονται από την Επιτροπή (Eurostat) κατόπιν διαβούλευσης στην επιτροπή στατιστικού προγράμματος, βάσει κατά περίπτωση προσέγγισης και αφού ληφθούν δεόντως υπόψη οι πτυχές της σχέσης κόστους-αποτελεσματικότητας και το πλαίσιο στο οποίο εφαρμόζονται.

Η αξιολόγηση των μεθόδων διόρθωσης ποιότητας δεν αποκλείει την έγκριση των σχετικών μέτρων υλοποίησης σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2494/95.

3. Οι μέθοδοι Α και Β θεωρούνται μέθοδοι κατάλληλες για τη διόρθωση της ποιότητας. Οι ΕνΔΤΚ για τους οποίους γίνονται κατάλληλες διορθώσεις ποιότητας θεωρούνται συγκρίσιμοι. Εάν τα άλλα στοιχεία παραμένουν αμετάβλητα, οι μέθοδοι Α πρέπει να προκρίνονται έναντι των μεθόδων Β.

4. Αν δεν υπάρχουν κατάλληλες εθνικές εκτιμήσεις, τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν εκτιμήσεις βασισμένες σε πληροφορίες που παρέχονται από την Επιτροπή (Eurostat), εφόσον αυτές είναι διαθέσιμες και κατάλληλες.

5. Μια μεταβολή ποιότητας δεν θα πρέπει σε καμία περίπτωση να εκτιμάται ως το σύνολο της διαφοράς της τιμής μεταξύ των δύο προσφορών προϊόντων, εκτός αν μπορεί να αιτιολογηθεί ότι αυτή είναι κατάλληλη εκτίμηση.

6. Όταν δεν υπάρχουν διαθέσιμες εκτιμήσεις, οι μεταβολές τιμών εκτιμώνται ως η διαφορά μεταξύ της τιμής αντικατάστασης και της τιμής της προσφοράς προϊόντος την οποία αντικατέστησε.

7. Προσφορές προϊόντων αντικατάστασης:

α) είναι είτε "ουσιαστικά ισοδύναμες", εάν δεν διαπιστώνεται καμία μεταβολή ποιότητας μεταξύ της προσφοράς προϊόντος αντικατάστασης και της προσφοράς την οποία αντικατέστησε στο δείγμα, ή "ισοδύναμες κατόπιν διόρθωσης της ποιότητας", εάν κρίνεται αναγκαία η διόρθωση της ποιότητας για μια διαπιστωθείσα μεταβολή ποιότητας μεταξύ της προσφοράς προϊόντος αντικατάστασης και της προσφοράς την οποία αντικατέστησε στο δείγμα·

β) επιλέγονται από τα ίδια τμήματα κατανάλωσης με εκείνα που αντικαθίστανται, έτσι ώστε να διατηρείται η εκπροσώπηση των τμημάτων κατανάλωσης·

γ) δεν επιλέγονται με βάση την ομοιότητα στην τιμή. Αυτό ισχύει ιδίως όταν πρέπει να γίνονται αντικαταστάσεις μετά τη διάθεση αγαθών ή υπηρεσιών σε μειωμένες τιμές.».

Άρθρο 2

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 14 Νοεμβρίου 2007.

Για την Επιτροπή
Joaquín ALMUNIA
Μέλος της Επιτροπής